

Лонгчен Рабджам



Дзеркало Відображення Найсуттєвішого

༄༅། །མཐར་ཐུག་དོན་གྱི་གདམས་པ་གནད་གྱི་མེ་ལོང་བཞུགས། །

Втілення самої здатності співчуття діяти,  
У безкраї мандал всеосяжних переможців  
Величний вчителю, владарю ста родин,  
Я завше з шаною вклоняюсь до твоїх стіп.

Ема! Вважайте на ці слова, йогіни, сповнені вдачі.

Наразі тобі пощастило здобути це досконале людське тіло,  
що сповнене свободами та вдачами. Ти зустрів надзвичайно  
рідкісне вчення величної колісниці. Маєш зараз незалежність,  
аби щиросердно застосовувати справжню дгарму, тож досить  
товкти воду в ступі, прагни змістовної, довгострокової мети.

Розмаїття вчень – безмежне. Вхідних дверей до колісниць вчень –  
не злічити. Слова, що їх пояснюють, – розлогі. Навіть якщо тобі  
вдасться запам'ятати мільйони томів записаної дгарми –  
як не здатний вправлятись у сутністному значенні, ніколи  
не впевнишся у тому, що вони допоможуть у момент смерті.  
І навіть якщо твоя освіта, що полягає у вивченні та роздумах,  
неосяжна, як не вдасться жити згідно з дгармою, не вгамуєш свого  
ворога – негативні емоції.

Навіть якщо ти здатний бути володарем трильйонів слів,  
як не зможеш вгамувати власні плани зсередини з відчуттям того,  
що більше нічого і не потрібно – ніколи не знатимеш вдоволення.  
Якщо не підготуєш себе розумінням, що смерть може трапитись  
будь коли, не зможеш досягти величної мети, котра безумовно  
стане у нагоді в момент смерті.

Ти мушиш вгамувати власні вади та плекати неупереджене чисте сприйняття, оскільки суб'єктивність завадить осягненню вчення Магаяни. Оскільки всі живі без винятку серед шести класів у трьох світах були твоїми батьками, як не зродиш прагнень із невгамовним співчуттям та бодгічіттою, не зможеш відкрити скарбницю альтруїстичних діянь. Як не зродиш відданості до свого доброго вчителя, що перевищує відданість навіть якби зустрів самого Будду, не відчуєш тепла натхнення. Як не отримаєш справжнього натхнення, паростки досвіду та осягнення не зростуть. Якщо ж осягнення не засяє зсередини, сухі пояснення та теорії не допоможуть досягти плоду бодгі.

Себто, сказати коротко, якщо ти не змішаєш свій ум з дгамрою, спроби виглядати духовно не матимуть сенсу. Май лишень необхідне для того, щоби підтримувати життя та захищатись від холоду; роздумуй над фактом того, що нічого окрім цього і не потрібно. Вправляйся у гуру-йозі та молись односпрямовано. Спрямуй будь яку духовну практику, яку виконуєш, на благо всіх живих, твоїх власних батьків. Добре чи погане, насолода чи сум – щоб не спіткало тебе, вправляйся бачити це як доброту гуру.

У просторості вільного самовідання перебувай свobodно, непідробно, без вигадок. Які б думки не з'явились, упевнись, що розпізнаєш свою природу, щоби всі вони розчинились, як гра дгармати. Навіть якщо практикуєш у такий спосіб, що немає навіть з волосинку цупкої, затверділої точки опори, котру можна розвивати медитуючи, – ні на мить не вгрузай у звичаєві розгублені відволікання. Натомість упевнись, що кожна

щоденна справа без відволікань охоплена присутністю ума. Щоб не поставало і не переживалось, зрощуй переконання, що всі з'яви позбавлені сутності та є магічними ілюзіями, аби мати змогу переживати бардо так само.

Якщо сказати те саме коротко, у будь який момент й у будь якій ситуації, щоб не робив, упевнись, що це перетворюється на справжню дгарму, та присвячуй кожному добродійному справу просвітленню. Таким чином ти сповниш бажання свого вчителя та служитимеш дгармі Будди; ти відплатиш батькам за їхню доброту та спонтанно звершиш допомогу собі й іншим. Будь ласка, плекай це у власному серці. Навіть якщо ти зустрів би мене особисто, я б не мав ліпшої поради, отже втілюй цей заповіт у власній практиці кожної миті та в кожній ситуації.

*Переклав на українську з англійського перекладу Еріка Пемі Кунсанта, послуговуючись тибетським оригіналом Юрі за редакції Сергія Зінов'єва влітку 2025.*

*Нехай всі будуть вільні від страху*